

Sygn. akt V U 43/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Radosław Buko**

Protokolant: st.sekr.sądowy Beata Pezena

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2013 roku w Słupsku

odwołania T. A.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 grudnia 2011 roku znak (...)

w sprawie **T. A.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

o rentę

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 października 2011 roku do dnia 12 marca 2012 roku i od dnia 25 lipca 2012 roku na okres 1 (jednego) roku oraz prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 13 marca 2012 roku do dnia 24 lipca 2012 roku, nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.12.2011 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w L. odmówił ubezpieczonemu T. A. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres od dnia 01.10.2011 r. Ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji organu rentowego w całości poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu częściowej lub całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że kwalifikacja jego jako zdolnego do pracy jest krzywdząca, ponieważ nadal choruje i jego niezdolność nie ustąpiła, co potwierdza konieczność przeprowadzenia kolejnej operacji kręgosłupa.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kosztów powtarzając argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony T. A. urodził się w dniu (...), bez wyuczonego zawodu. Pracował jako budowlaniec, murarz, tynkarz, glazurnik, pracownik fizyczny- mieszalnia pasz. Nie pracuje od kilku lat. W 2010 r. przeszedł operację kręgosłupa lędźwiowego- dekompresja (...). Kolejną operację tj. (...)przeszedł w 2012 r.

Ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 12.02.2010 r. do 30.09.2011 r.

W dniu 26.08.2011 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

T. A.legitymuje się orzeczeniem o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności wydanym przez (...)ds. Orzekania o Niepełnosprawności w L.w dniu 26.07.2012 r. Jako symbol niepełnosprawności wskazano 05 (...)i (...). Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 18.05.2008 r. Orzeczenie wydano okresowo do dnia 31.07.2015 r.

dowód: /wniosek k. 154 akt ZUS plik rentowy, decyzja pierwszorazowa – k. 121 – 124 akt ZUS plik rentowy, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 26.07.2012 r. – k. 100 akt sprawy, wyjaśnienia ubezpieczonego – k. 101 akt sprawy/

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19.09.2011 r. ubezpieczony został uznany za zdolnego do pracy. Orzeczenie o takiej samej treści zostało wydane w dniu 21.11.2011 r. przez Komisję Lekarską ZUS.

dowód: /orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS k. 158 akt ZUS plik rentowy, orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS. k. 159 akt ZUS plik rentowy/

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.12.2011 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. Inspektorat w L. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty na dalszy okres od dnia 01.10.2011 r.

dowód: /zaskarżona decyzja ZUS – k. 160 akt ZUS plik rentowy/

U ubezpieczonego T. A.rozpoznano (...)po stronie lewej w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i (...), leczonej operacyjnie 13.03.2012 r., przewlekły zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i dyskopatii leczonej operacyjnie w 2010 r., resztkowe objawy bólowe i uszkodzenie (...)po stronie lewej oraz usztywnienie międzytrzonowe kręgosłupa lędźwiowego.

Zdaniem biegłego neurologa dr B. W. zmiany chorobowe ubezpieczonego swym nasileniem powodowały nadal częściową niezdolność do pracy od 01.10.2011 r. okresowo do 12.03.2012 r., a od 13.03.2012 tj. dnia operacji całkowitą niezdolność do pracy okresowo do dnia 15.09.2012 r. W ocenie biegłej doszło do zaostrzenia zespołu bólowego o charakterze korzeniowym w odcinku szyjnym. Utrwalony konflikt korzeniowy w odcinku szyjnym był powodem częściowej niezdolności do pracy ciężkiej pracy fizycznej jaką wykonuje robotnik budowlany. Od daty leczenia operacyjnego kręgosłupa szyjnego ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy przez 6 miesięcy. Jest to niezbędny czas rekonwalescencji i odtworzenia funkcji ruchowych kręgosłupa szyjnego.

Uzupełniając swoją opinię, po zapoznaniu się z zarzutami Przewodniczącego Komisji Lekarskiej ZUS biegły podkreślił, że ubezpieczony nie odzyskał zdolności do pracy. Zaznaczył dalej, że po operacji kręgosłupa szyjnego T. A.był okresowo całkowicie niezdolny do pracy, w okresie gojenia zmian pooperacyjnych i rekonwalescencji. Biegła nie zgodziła się z argumentami, że zmiany zwyrodnieniowe są adekwatne do wieku ubezpieczonego, gdyż leczenie (...)kręgosłupa było przeprowadzone z powodu indywidualnych wskazań ustalonych diagnostyką kliniczną i radiologiczną. Zdaniem biegłego to wiek ubezpieczonego uzasadnia wydłużenie okresu rekonwalescencji pooperacyjnej, ponieważ u osoby (...) – letniej, z uogólnionymi zmianami zwyrodnieniowymi okołostawowymi kręgosłupa. Odtworzenie siły mięśni stabilizujących i uruchamiających kręgosłup szyjny i lędźwiowy przebiega powolnie i uzasadnia długotrwałą rehabilitację.

W ocenie biegłego neurochirurga w osobie dr P. Z.od strony neurochirurgicznej brak było podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy zgodnie z wykształceniem, wiekiem po 01.10.2011 r. w badaniu radiologicznym kręgosłupa biegły stwierdził zmiany mierne zwyrodnieniowe adekwatne do wieku. Zdaniem biegłego brak podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy jak u osoby pod koniec (...). Biegły podzielił opinię komisji ZUS.

Biegły neurolog w osobie A. S. uznała ubezpieczonego w dalszym ciągu za częściowo niezdolnego do pracy na okres roku od czasu badania przez biegłą tj. od 25.07.2012 r. Biegły podniósł, że przewlekłe dolegliwości bólowe kręgosłupa z promieniowaniem korzeniowym były powodem leczenia operacyjnego. W przeprowadzonym badaniu biegła neurolog nie stwierdziła obecnie objawów podrażnienia i uszkodzenia korzeni szyjnych i lędźwiowych. Natomiast istniejące

zmiany zwyrodnieniowe znacznie ograniczają zdolność do prac w budownictwie – z wysiłkiem fizycznym, w pozycjach wymuszonych.

Uzupełniając swoją opinię biegła neurolog podniosła, że przyczyną niezdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami są u T. A. zaawansowane zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z przewlekłymi dolegliwościami bólowymi.

Biegły ortopeda w osobie K. S. badaniem ortopedycznym stwierdził ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Zdaniem biegłego ubezpieczony jest niezdolny do pracy od dnia 14.03.2012 r. na okres 12 miesięcy. Po ponownej analizie dokumentacji medycznej biegły uznał, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 14.03.2012 r.

Uzupełniając swoją opinię na rozprawie w dniu 9.05.2013r. biegły podniósł, że ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy z uwagi na to, że był zbyt krótki okres od zabiegu tzn. zbyt krótki okres był do przystosowania się ubezpieczonego do funkcjonowania i wygojenia. Biegły ortopeda nie zgodził się z opinią biegłego neurochirurga. Nadto zaznaczył, że schorzenie ubezpieczonego jest z dziedziny neurologiczno – neurochirurgicznej, opinia ortopedyczna ma charakter posilkowy. W ocenie biegłego ograniczenie ruchomości dwóch odcinków kręgosłupa powoduje niezdolność do pracy ubezpieczonego w okresie 12 miesięcy od zabiegu. Ponadto wskazał, że jego opinia nie jest decydująca w tej sprawie i zgodził się z opinią biegłego neurologa, że po okresie 6 miesięcy T. A. mógłby być częściowo niezdolny do pracy. Z całą pewnością biegły podkreślił, że ubezpieczony przez rok po zabiegu nie może wykonywać żadnych ciężkich prac.

dowód: /protokół oględzin sądowo - lekarskich – k. 24 – 25 akt sprawy, protokół oględzin sądowo-lekarskich – k. 27 – 28, opinia uzupełniająca biegłej w zakresie neurologii i rehabilitacji – k. 49 akt sprawy, opinia sądowo – lekarska z dnia 25.07.2012 r. – k. 75 – 76 akt sprawy, opinia uzupełniająca z dnia 18.10.2012 r. – k. 106 akt sprawy, protokół badań sądowo – lekarskich z dnia 07.12.2012 r. – k. 111 – 111 v. akt sprawy, aneks do opinii z dnia 11.01.2013 r. – k. 123 akt sprawy, uzupełniająca opinia biegłego sądowego ortopedy K. S. złożona na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Słupsku w dniu 09.05.2013 r. – k. 147 – 147 v. w zw. z k. 148 akt sprawy (00:02:02 – 00:15:45)/

Ubezpieczony T. A. jest częściowo niezdolny do pracy na dalszy okres tj. od 01.10.2011 r. do 12.03.2012 r. i od 25.07.2012 r. i od dnia 25.07.2012 r. na okres 1 roku oraz był całkowicie niezdolny do pracy od dnia 13.03.2012 r. do dnia 24.07.2012 r.

dowód: /protokół oględzin sądowo - lekarskich – k. 24 – 25 akt sprawy, protokół oględzin sądowo-lekarskich – k. 27 – 28, opinia uzupełniająca biegłej w zakresie neurologii i rehabilitacji – k. 49 akt sprawy, opinia sądowo – lekarska z dnia 25.07.2012 r. – k. 75 – 76 akt sprawy, opinia uzupełniająca z dnia 18.10.2012 r. – k. 106 akt sprawy, protokół badań sądowo – lekarskich z dnia 07.12.2012 r. – k. 111 – 111 v. akt sprawy, aneks do opinii z dnia 11.01.2013 r. – k. 123 akt sprawy, uzupełniająca opinia biegłego sądowego ortopedy K. S. złożona na rozprawie przed Sądem Okręgowym w Słupsku w dniu 09.05.2013 r. – k. 147 – 147 v. w zw. z k. 148 akt sprawy (00:02:02 – 00:15:45)/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. A. zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy częściowo lub całkowicie. Spełnianie przez ubezpieczonego pozostałych określonych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze z.) nie było przez organ rentowy kwestionowane.

Definicję niezdolności zawiera przepis art. 12 ustawy, który stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 w/w ustawy).

Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 w/w ustawy).

Dokonując zaś oceny przewidywanego okresu niezdolności do pracy zarobkowej bierze się pod uwagę przesłanki wynikające z treści § 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz. U. nr 273, poz. 2711), czyli charakter i stopień naruszenia sprawności organizmu oraz rokowania odzyskania zdolności do pracy. Treść powołanych przepisów obliguje do tego, aby niezdolność do pracy rozpatrywać indywidualnie w odniesieniu do konkretnej osoby, przy uwzględnieniu jej stanów chorobowych, wieku, kwalifikacji.

Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe na powyższą okoliczność, dopuszczając dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych dwóch neurologów, neurochirurga oraz ortopedy jako odpowiednich ze względu na schorzenia ubezpieczonego.

Zdaniem biegłego neurologa dr B. W. zmiany chorobowe ubezpieczonego swym nasileniem powodowały nadal częściową niezdolność do pracy od 01.10.2011 r. okresowo do 12.03.2012 r., a od 13.03.2012 tj. dnia operacji całkowitą niezdolność do pracy okresowo do dnia 15.09.2012 r. W ocenie biegłej doszło do zaostrzenia zespołu bólowego o charakterze korzeniowym w odcinku szyjnym.

Zdaniem biegłego neurochirurga w osobie dr P. Z. od strony neurochirurgicznej brak podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy zgodnie z wykształceniem, wiekiem po 01.10.2011 r. w badaniu radiologicznym kręgosłupa biegły stwierdził zmiany mierne zwyrodnieniowe adekwatne do wieku.

Biegła neurolog w osobie A. S. uznała ubezpieczonego w dalszym ciągu za częściowo niezdolnego do pracy na okres roku od czasu badania przez biegłą tj. od 25.07.2012 r.

Biegły ortopeda w osobie K. S. badaniem ortopedycznym stwierdził ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego. Zdaniem biegłego ubezpieczony niezdolny do pracy od dnia 14.03.2012 r. na okres 12 miesięcy. Po ponownej analizie dokumentacji medycznej biegły uznał, że ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy od 14.03.2012 r.

W ocenie biegłego ograniczenie ruchomości dwóch odcinków kręgosłupa powoduje niezdolność do pracy ubezpieczonego w okresie 12 miesięcy od zabiegu. Ponadto wskazał, że jego opinia nie jest decydująca w tej sprawie i zgodził się z opinią neurolog, że po okresie 6 miesięcy T. A. mógłby być częściowo niezdolny do pracy. Z całą pewnością biegły podkreślił, że ubezpieczony przez rok po zabiegu nie może wykonywać żadnych ciężkich prac.

Sąd uznał opinie biegłych neurologów za wiarygodny dowód w sprawie i podzielił ustalenia oraz wynikające z nich wnioski. Pomocniczo oparł się również na opinii biegłego ortopedy.

Opinie Sąd Okręgowy ocenił jako rzetelne, fachowe i obiektywne. Zostały bowiem sporządzone przez lekarzy o specjalizacji odpowiadającej schorzeniom zdiagnozowanym u wnioskodawcy, posiadającego bogatą wiedzę medyczną oraz znaczne doświadczenie zawodowe.

Opinie biegłych zawierają kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy i uwzględniają wpływ rozpoznanego u niego schorzenia na zdolność do pracy, jednocześnie zawierają przekonujące uzasadnienie w zakresie rozpoznanych schorzeń oraz przyczyn, dla których wnioskodawca powinien być uznany za niezdolnego do pracy

zgodnie z kwalifikacjami. Zdaniem Sądu, opinie biegłych w rozpoznawanej sprawie, zostały wydane na podstawie właściwych przesłanek (badań lekarskich, zaświadczeń o stanie zdrowia i przebytych leczeniach).

Zważyć należy, że opinia biegłego ma na celu ułatwienie sądowi rozeznanie i zrozumienie dziedziny (rozstrzyganej kwestii) wymagającej wiadomości specjalnych. W tym znaczeniu biegły jest pomocnikiem sądu, jednakże prezentuje własne stanowisko w kwestii, którą sąd rozstrzyga. Biegły zachowuje niezawisłość co do merytorycznej treści opinii, co zapewnia prawidłową rolę tej opinii w postępowaniu sądowym (orz. Sądu Najwyższego z 7 stycznia 1997 r., I CKN 44/96, niepubl.). Według wyroku Sądu Najwyższego z 14 marca 2007 r., III UK 130/06, LexPolonica nr 1871267 (OSNP 2008, nr 7-8, poz. 113) opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe.

Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii. (tak postanowienie SN 2000.11.27. I CKN 1170/98 OSNC 2001 nr 4 poz. 84) Niewątpliwie w niniejszej sprawie opinie biegłych neurologów oraz specjalisty ortopedy są stanowcze i zdecydowane.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał, że do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 k.p.c., a zatem sąd nie jest obowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia nie jest korzystna dla strony. (wyrok sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 1974 r., II CR 817/73, nie publikowany). Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sądy uzyskały od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania. - wyrok z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99, OSNAPUS 2000, nr 23, poz. 869; podobne poglądy były już wielokrotnie wyrażane w wyrokach z dnia 6 marca 1997 r., II UKN 23/97, OSNAPUS 1997, nr 23, poz. 476, z dnia 21 maja 1997 r., II UKN 131/97, OSNAPUS 1998, nr 3, poz. 100 oraz z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408. Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161, z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408 oraz z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPUS 1998, nr 20, poz. 612. Powinność sądu powołania innych biegłych Sąd Najwyższy dostrzegał wtedy, gdy pierwotna opinia budziła istotne i nie dające się usunąć wątpliwości, a zainteresowana strona wykazywała nieporadność w zgłaszaniu odpowiednich wniosków dowodowych lub gdy wniosek o powołanie kolejnego biegłego uzasadniony był dokumentacją leczenia schorzeń nierozpoznanych przez biegłych. Tak wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r., II UKN 248/98, OSNAPUS 1999, nr 20, poz. 666, z dnia 2 czerwca 1998 r., II UKN 88/98, OSNAPUS 1999, nr 11, poz. 373, z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97, OSNAPUS 1998, nr 21, poz. 643, z dnia 10 grudnia 1997 r., II UKN 394/97, OSNAPUS 1998, nr 20, poz. 614, z dnia 18 września 1997 r., II UKN 260/97, OSNAPUS 1998, nr 13, poz. 408, z dnia 14 kwietnia 1999 r., II UKN 546/98, OSNAPUS 2000, nr 11, poz. 440 oraz z dnia 23 czerwca 1999 r., II UKN 5/99, OSNAPUS 2000, nr 17, poz. 666.

W ocenie Sądu Okręgowego taka sytuacja jednak nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Szczegółnej wnikliwości sądu wymaga analiza i ocena uzyskanych w trakcie postępowania dowodowego opinii biegłych zawierających rozbieżne wnioski. Istnienie opinii różniących się co do oceny istotnej w sprawie kwestii zazwyczaj wymaga od sędziego postąpienia zgodnie z art. 286 k.p.c. i zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych albo opinii instytutu naukowego lub naukowo-badawczego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 1972 r., II CR 222/72, OSPiKA 1973, nr 5, poz. 93.).

Zasada swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) pozwala jednak sądowi wydać rozstrzygnięcie na podstawie opinii wybranej i uznanej za miarodajną. Sąd może uznać opinię jednego biegłego za przekonywającą, a opinię drugiego biegłego zdyskwalifikować, jeżeli biegły później powołany ustosunkował się szczegółowo i przekonująco do

wcześniej wydanej opinii, wskazując na jej błędy i braki (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1952 r., C 207/52, Nowe Prawo 1953, nr 5, s. 80 i z dnia 24 sierpnia 1972 r., II CR 222/72, OSPiKA 1973, nr 5, poz. 93).

Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej możliwym było oparcie się o opinie biegłych neurologów, którzy rzeczowo wyjaśnili dlaczego ubezpieczony jest niezdolny do pracy oraz szczegółowo uzasadnili zajęte stanowisko.

Sąd rozpoznając sprawę miał na uwadze, że o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy decyduje taki stopień nasilenia schorzeń, który obiektywnie - na podstawie opinii biegłych specjalistów, czyni osobę ubezpieczonego co najmniej częściowo niezdolną do pracy zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. Aktualnie stopień nasilenia rozpoznanych u ubezpieczonego schorzeń, takie twierdzenia uzasadnia.

Odnosnie określenia czasokresu trwania niezdolności do pracy Sąd oparł się na opinii wydanej przez biegłych sądowych neurologów. W opinii biegła neurolog dr B. W. wskazała, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy okresowo od 01.10.2011 r. do dnia poprzedzającego operację tj. 12.03.2012 r. z uwagi na nasilone zmiany chorobowe, a następnie od dnia 13.03.2012 tj. dnia operacji całkowicie niezdolny do pracy okresowo do dnia 15.09.2012 r., jednakże Sąd przyjął datę końcową całkowitej niezdolności do pracy ustaloną przez drugą biegłą neurolog w osobie A. S., która w dniu badania ubezpieczonego uznała go za częściowo niezdolnego do pracy na okres roku od dnia badania przez biegłą tj. od 25.07.2012 r. Zatem całkowita niezdolność do pracy u ubezpieczonego występowała okresowo od dnia operacji tj. od 13.03.2012 r. do dnia poprzedzającego badanie neurologiczne wykonane przez biegłą neurolog A. S. – tj. 24.07.2012 r. Od dnia następnego tj. od 25.07.2012 r. przez okres 1 rok ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. Nie jest zasadne założenie, że dojdzie do poprawy sytuacji ubezpieczonego w powyższym okresie.

Nadto w dniu 26.07.2012 r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w L. wydał orzeczenie zaliczające ubezpieczonego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Jako symbol niepełnosprawności wskazano 05-R – dysfunkcja narządu ruchu i 10 N – dysfunkcja neurologiczna. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 18.05.2008 r. Orzeczenie wydano okresowo do dnia 31.07.2015 r. zatem orzeczenie to potwierdza ustalony w opiniach stan zdrowia ubezpieczonego.

Brak było podstaw do podzielenia opinii neurochirurga P. Z., albowiem była ona odmienna od pozostałych opinii neurologicznych i dzielącej je opinii biegłego ortopedy. Nadto biegły ten nie wyjaśnił jak przy istniejących schorzeniach i znacznym występowaniu dolegliwości bólowych, zaawansowanym wieku ubezpieczony miałby wykonywać ciężkie prace fizyczne pracownika budowlanego.

W ocenie Sądu Okręgowego w tej sytuacji opinie powołanych neurologów dostatecznie wyjaśniły sporną kwestię istnienia niezdolności do pracy u ubezpieczonego i zasadnym było oparcie się na nich przy rozstrzygnięciu sprawy. Podkreślić należy, że opinie te były zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, gdyż powszechnie wiadomym jest, że praca w zawodach wykonywanych przez ubezpieczonego wymaga legitymowania się dobrym stanem zdrowia.

Z tych racji natury faktycznej i prawnej, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu T. A. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy począwszy od 01.10.2011 r. tj. od dnia ustania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 12.03.2012 r. i od dnia 25.07.2012 r. na okres 1 roku oraz prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 13.03.2012 r. do 24.07.2012 r., nie stwierdzając odpowiedzialności organu rentowego, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.

Mając na uwadze dyspozycję art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieprzyznanie prawa do świadczenia. Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego, gdyż dopiero na podstawie opinii biegłych sądowych ustalono, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy począwszy od 01.10.2011 r. tj. od dnia ustania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 12.03.2012 r. i od dnia 25.07.2012 r. na okres 1 roku oraz całkowicie niezdolny do pracy od dnia 13.03.2012 r. do 24.07.2012 r. Stanowisko organu rentowego wprawdzie nie zostało podzielone, lecz było oparte na racjonalnych argumentach.